

Ավետիք Իսահակյան

Վառ արևի շողքը խաղաց

Վառ արևի շողքը խաղաց
Լուսադեմին իմ ճակտին.
Ադունիկն էլ թռավ, եկավ,
Նստավ բանտիս լուսանցքին:

Ա՛խ, շա՛տ սրտանց կարոտներ եմ
Ադունիկիս, արևիս.
Ե՞րբ պիտ ոտքերն ընկնիմ, գրկեմ
Ադունիկիս, արևիս...

1896

Երևան